

Bayer Zsolt: Húsev? virág

2011 október 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

2

Átlag: 2 (1 szavazat)

Mérték

Nem tudom már, hogy megengedhet?-e a kétségbeesés és a harag luxusa. Vagy marad a józanság és a türelem keresztje. És ha marad, meddig tud maradni még…Ami az Új Színház körül történik, önmagában ijeszt? és rémületes.

S ha nem ismernénk a történelmi el?zményeket immáron 1919 óta, azt hihetnénk, valami sajátos, különös végzet szakadt ránk. Pedig dehogy. Ez mindössze a butaság és a kimeríthetetlen szorgalommal párosuló gonoszság kontinuitása. A tömegember megjelenése a történelem színpadán. Az erkölcsi kiskapuk becsapódása. A végs? kilátástalanság. Ahogy Süt? András örökösei megtiltják az író darabjainak játszását nevezett színházban – sokadik felvonásaként a mesterséges, oktalan és undorító cirkusznak, felháborodásnak. S csak apró kiegészítés vagy inkább háttér-információ: Süt? András örököse esetünkben Cselényi László, akit a Duna Tv egykori elnökeként feljelentettek, és nem éppen azért, mert rossz m?sort csinált. És most letiltja néhai apósa darabjait, mert ezzel mindjárt meg is kapja a morális felmentést azoktól, akikt?l ilyen esetekben meg kell kapni. (Lásd még: Sas József, Hunvald György és a többiek…)

Aztán befut a német színm?vészeti akadémia tiltakozása. Menetrend szerint, az egyes vágányra. Tényleg elképzelem a német színm?vészeti akadémiát, amint úgy magától megérkezik hozzájuk a hír, hogy egy kétszáz fér?helyes budapesti színház vezetését megkapta Dörner és Csurka. És a német színm?vészeti akadémia összerándul, mint az osztriga, ha citromot cseppentenek rá. – Hú, tényleg! – sikkantják a német színm?vészeti akadémiások, és lázas tiltakozásba fognak. Mert nincs jobb dolguk. Csak a beteg lelkük, a pótcselekvés, no és persze a megrendel?k feltétel nélküli kiszolgálása.

Tényleg beteg Európa lelke. Súlyos beteg. S benne Magyarország lelke a legbetegebb.

Magyarországon mindenkinek van erkölcsi felmentés, aki ismeri a kottát. És mindenre van feloldozás. Csak oda kell tartozni.

Van feloldozás Sas Józsefnek, Hunvald Györgynek, köztörvényesnek és idiótának és gazembernek – még Kertész Ákosnak is. Havas Szófiának is. Ha Havas Szófia kijelenti, hogy 1956-ban antiszemita ?rjöngés folyt, és 1956 bizony ellenforradalom, akkor nem tiltakozik a német színm?vészeti akadémia. Itthon pedig nekiállnak

megmagyarázni, hogy szegény, hát a családi tragédiák, miegymás… Ha Kertész írja, amit ír, nem huhog a Die Presse megannyi szarjankója, itthon pedig megmagyarázzák, hogy hát mégiscsak egy túlél?, érthet?… Itt csak Csurkának nincs magyarázat. Neki csak az apját verték Kistarcsán, a szomszéd cellában, hogy hallja, majd az orra alá tolták a papírt: aláír vagy nem ír alá… De ez nem számít. Csurka rossz kottából játszik. Neki nem jár színház. Neki semmi sem jár, csak ezeknek az önjelölt zseniknek a megvetése.

És amikor gondolná az ember, hogy nem jöhet több elviselni való, akkor megérkezik Dániel Péter, és ezt írja le a kezével és a rothadt lelkével: „Sok ismer?s kérdezi t?lem, hogy mit jelent Wittner Mária neve után az ’56-os halálra ítélt jelz?. Most tehát közkívánatra megválaszolom. Az egy primitív, köztörvényes, randalírozó és lincsel? prosti jelz?je. Nem több és nem kevesebb. Ennyit jelent.”

Ott, azon az oldalon már készen áll Dániel Péter felmentése. És mindazoké, akik rothadt lelkének húsev? virágához hozzászóltak. Az egyik például ennyit jegyzett meg egyszer?en: Ki kellett volna végezni. (Mármint Máriát…)

Ne szépítgessük a dolgot. Polgárháború van ebben az országban. A legutolsó 1956 óta zajlik, csak egy id?re t?zszünetet hirdetett az árulás jeges iszonyata. De fellángolt ismét. És Dániel rothadt lelkének húsev? virága mindennél pontosabban jellemzi a helyzetet: azok ott, odaát, bármikor közénk lövetnének ismét. S közben sajnálkoznának és feljelentenének minket Európánál, és Európa haragudna, hogy túl otrombán haldoklunk.

S ha majd – az Úristen ne adja! – ezek miatt felülkerekednek azok, akik most Hitlernek maszkírozva menetelnek a falvak f?utcáin, akkor majd vádlón ismét ránk fognak mutatni: „Tessék! Megmondtuk el?re!” Ezért szólok: miattatok lesz ilyen, ha lesz ilyen. Mindig is miattatok volt. És elbújtatok akkor bárkit közületek, ha kell, csak téged nem,

Dániel Péter. Ahhoz nem vagyok elég gyenge, hogy agyonverjelek, bár megérdemelnéd. De meg nem mentenélek semmit?l. Viszont azt kívánom neked, amit Leonidász kívánt az áruló, testi-lelki nyomorék Ephialtésnak, amikor az a hátába vezette a perzsákat: „Te ott, Ephialtés! Élj örökké!”

Élj örökké, Dániel Péter. Az id?k végezetéig nézzen vissza rád az arcod. Rothadó lelkednek húsev? virága…
Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló